

No. 34118

**PHILIPPINES
and
MALAYSIA**

Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Signed at Manila on 27 April 1982

Authentic texts: English and Malay.

Registered by the Philippines on 13 October 1997.

**PHILIPPINES
et
MALAISIE**

Accord tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Signé à Manille le 27 avril 1982

Textes authentiques : anglais et malais.

Enregistré par les Philippines le 13 octobre 1997.

AGREEMENT¹ BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF THE PHILIPPINES AND THE GOVERNMENT OF MALAY-
SIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of the Philippines and the
Government of Malaysia,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double
taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to
taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one
or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a
Contracting State, irrespective of the manner in which they are
levied.

¹ Came into force on 27 July 1984 by the exchange of the instruments of ratification, which took place at Kuala Lumpur, in accordance with article 27.

2. The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in Malaysia:

(i) the income tax and excess profit tax;

(ii) the supplementary income taxes, that is, tin profits tax, development tax and timber profits tax; and

(iii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as "Malaysian tax");

(b) in the Philippines:

the income taxes, including the corporate development tax and the branch profit remittance tax, imposed under Title II of the National Internal Revenue Code of the Philippines, as amended, and all other taxes on income imposed by the Government of the Republic of the Philippines (hereinafter referred to as "Philippine tax").

3. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Malaysia" means the Federation of Malaysia and includes any area adjacent to the territorial waters of Malaysia which in accordance with international law has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia concerning the Continental Shelf as an area within which the rights of Malaysia with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
 - (b) the term "Philippines" means the Republic of the Philippines and when used in a geographical sense means the national territory comprising the Republic of the Philippines;
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Malaysia or the Philippines, as the context requires;
 - (d) the term "person" includes an individual, an estate, a trust, a company and any other body of persons which is treated as an entity for tax purposes;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

- (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term "tax" means Malaysian tax or Philippine tax, as the context requires;
- (h) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of the Philippines, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of the Agreement.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of the Philippines, a person who is resident in the Philippines for the purpose of Philippine tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question having regard to its day-to-day management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than 6 months.

3. The term "permanent establishment" shall not be deemed to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or

merchandise, or for collecting information, for the enterprise;

- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if:

- (a) it carries on supervisory activities in that other State for more than 6 months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State; or
- (b) substantial equipment is in that other State being used or installed by, for or under contract with, the enterprise.

5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:

- (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude

contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;

- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise;
- (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of the enterprise, he shall not be considered as agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company

which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships,

boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment

situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions all expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3, there shall not be allowed any deduction for payments by that permanent establishment to the head office or any other part of the enterprise, by way of royalties, fees or other similar payments for the use of patents or other rights, by way of commission for specific services performed or for management or (except in the case of a banking enterprise) by way of interest on moneys lent to the permanent establishment, unless such payments reimburse expenses actually incurred by the enterprise.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, in determining the profits of a permanent establishment amounts receivable by the permanent establishment from the head office or any other part of the enterprise by way of royalties, fees or other similar payments for the use of patents or other rights, by way of commission for specific services performed or for management or (except in the case of a banking enterprise) by way of interest on moneys lent to the head office or any other part of the enterprise shall not be included in the receipts of the permanent establishment, except insofar as they represent reimbursement of expenses which it has actually incurred.

6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. The tax payable in a Contracting State by a resident of the other Contracting State in respect of profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall not exceed the lesser of:

- (a) 1 1/2 per cent of the gross revenue derived from sources in that State; and
- (b) the lowest rate of Philippine tax that may be imposed on profits of the same kind derived under similar circumstances by a resident of a third State.

2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control

or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Dividends paid by a company which is a resident of the Philippines to a resident of Malaysia who is subject to tax in Malaysia in respect thereof, may be taxed in the Philippines in accordance with the laws of the Philippines but if the

recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- (a) 15 per cent of the gross amount of the dividends if the recipient is a company;
- (b) in all other cases, 25 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of the Philippines who is the beneficial owner thereof and is subject to Philippine tax in respect thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company: Provided that nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the company paying the dividends is a resident, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in that other State.
6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights (not being debt-claims) participating in income or profits, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares according to the taxation laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the

interest the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest paid to a resident of the Philippines on an approved loan or a long-term loan shall be exempt from Malaysian tax.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

5. For purposes of paragraph 4, the term "Government":

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the states;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the Bank Negara Malaysia;
- (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of the states or the local authorities, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting State;

(b) in the case of the Philippines means the Government of the Republic of the Philippines and shall include:

- (i) the Central Bank of the Philippines;
- (ii) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Republic of the Philippines, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. The term "interest" as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and debt-claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent according to the taxation laws of the Contracting State in which the income arises.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or statutory body thereof, or a resident of

that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State, if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. Such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State. However, if the recipient is the beneficial owner of the royalties:

- (a) in the case of Malaysia:
 - (i) the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the royalties; and
 - (ii) approved industrial royalties derived from Malaysia by a resident of the Philippines shall be exempt from tax.

- (b) in the case of the Philippines:

the tax so charged shall not exceed:

 - (i) 15 per cent of the gross amount of the royalties where the royalties are paid by a registered enterprise as well as royalties defined in paragraph 4(a)(ii); and
 - (ii) 25 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. Royalties derived by a resident of the Philippines, being royalties that, as film rentals, are subject to the cinematograph film-hire duty in Malaysia, shall not be liable to Malaysian tax.

4. (a) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as consideration for:
- (i) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, any copyright of literary, artistic or scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
 - (ii) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting.
- (b) The term "approved industrial royalties" as used in this Article means royalties included in the definition in subparagraph 4(a)(i) which are approved and certified by the competent authority of Malaysia as payable for the purpose of promoting industrial development in Malaysia and which are payable by an enterprise which is wholly or mainly engaged in activities falling within one of the following classes:
- (i) manufacturing, assembling or processing;

- (ii) construction, civil engineering or ship-building; or
 - (iii) electricity, hydraulic power, gas or water supply.
- (c) The term "registered enterprise" as used in this Article means an enterprise registered with the Philippine Board of Investments and engaged in preferred areas of activities.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or

of such a fixed base may be taxed in the other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

3. Gains from the alienation of shares of a company, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership or a trust, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State.

4. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18, 19 and 20, salaries, wages and similar remuneration or income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of a similar

character, shall be taxable only in that State unless the services or activities are exercised or performed in the other Contracting State. If the employment, services or activities are so exercised or performed, such remuneration or income as is derived therefrom may be taxed in the other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration or income derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, services or activities exercised or performed in any calendar year in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State, if

- (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and
- (b) the services or activities are exercised or performed for or on behalf of a person who is a resident of the first-mentioned State, and
- (c) the remuneration or income is not borne by a permanent establishment which the person paying the remuneration has in the other State.

3. The term "professional services" includes independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised on board a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

Article 15

DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. The remuneration which a person to whom paragraph 1 applies derives from the company in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical nature may be taxed in accordance with the provisions of Article 14.

Article 16

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14 be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or statutory body thereof.

Article 17

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of Article 18, any pension or other remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.
2. Pensions or other remuneration for past employment shall be deemed to arise in a Contracting State if the payer is that State itself, a political subdivision or local authority thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such income, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment, and such income is borne by the permanent establishment, then the income shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
3. The term "annuity" includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority thereof shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the recipient is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.
2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority thereof may be taxed in the other Contracting State.

3. The provisions of Articles 14, 15 and 17 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19

STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State or as a business or technical apprentice therein, for a period not exceeding 5 years from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit, shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (b) any remuneration not exceeding five thousand Malaysian ringgit or the equivalent in Philippine currency per

annum for personal services rendered in that other State with a view to supplementing the resources available to him for such purposes.

2. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State for the purposes of study, research or training solely as a recipient of a grant, allowance or award from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State for a period not exceeding 2 years from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) the amount of such grant, allowance or award;
- (b) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training; and
- (c) any remuneration not exceeding five thousand Malaysian ringgit or the equivalent in Philippine currency per annum in respect of services in that other State provided the services are

performed in connection with his study,
research or training or are incidental
thereto.

3. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely as an employee of, or under contract with, the Government or an enterprise of the first-mentioned State solely for the purpose of acquiring technical, professional or business experience for a period not exceeding 12 months from the date of his first arrival in that other State in connection with that visit shall be exempt from tax in that other State on:

- (a) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education or training;
and
- (b) any remuneration not exceeding six thousand Malaysian ringgit or the equivalent in Philippine currency per annum for personal services rendered in that other State provided such services are in connection with his studies or training or are incidental thereto.

4. For the purposes of this Article the term "Government" shall have the same meaning as in paragraph 5 of Article 11.

5. The amounts referred to in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article may be reviewed and agreed upon by the competent authorities of both Contracting States from time to time.

Article 20

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college, school or other similar educational institution, which is recognized by the competent authority in that other State, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement may be taxed in the State where the income arises.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Philippine tax payable in respect of income derived from the Philippines shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the Philippines to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Philippine tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term "Philippine tax payable" shall be deemed to include the amount of Philippine tax which would have been paid if the Philippine tax had not been exempted or reduced in accordance with this Agreement and

- (a) the special incentive laws designed to promote economic development in the Philippines so far as they are in force on the date of signature of this Agreement; or
- (b) any other provisions which may subsequently be introduced in the Philippines in modification of, or in addition to, the existing special incentive laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

3. Subject to the laws of the Philippines regarding the allowance as a credit against Philippine tax of tax payable in any country other than the Philippines, Malaysian tax payable in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against the Philippine tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of the Philippines and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of

the company paying the dividend, the credit shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Philippine tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Malaysian tax payable" shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on:

(a) any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with:

(i) sections 54A and 60A and Schedule 7A of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia; or

(ii) sections 21, 22, 26 and 300 of the Investment Incentives Act, 1968 of Malaysia; so far as they were in force on the date of signature of this Agreement; and

(iii) any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to,

the investment incentives laws
so far as they are agreed by
the competent authorities of
the Contracting States to be
of a substantially similar
character;

- (b) interest to which paragraph 3 of
Article 11 applies had that interest not
been exempted from Malaysian tax in
accordance with that paragraph; and
- (c) approved industrial royalties to
which paragraph 2(a)(ii) of Article 12
applies had those royalties not been
exempted from Malaysian tax in
accordance with that paragraph.

5. For the purposes of paragraph 3, where royalties
derived by a resident of the Philippines are, as film
rentals, subject to cinematograph film-hire duty in
Malaysia, that duty shall be deemed to be Malaysian tax.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be
subjected in the other Contracting State to any taxation

or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:

- (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions

for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;

- (b) Malaysia to grant to nationals of the Philippines not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. Nothing in this Agreement shall be construed as preventing the Philippines from taxing its citizens, who are residents of Malaysia, in accordance with its domestic legislation. No credit shall be given by Malaysia for such taxes paid.

7. In this Article, the term "taxation" means taxes which are the subject of this Agreement.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the inter-

pretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for the carrying out of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those (including a Court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection or enforcement of the taxes which are the subject of the Agreement or the determination of appeals in relation thereto.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at as soon as possible.

2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and shall have effect:

(a) in respect of tax withheld or deducted at source on income paid to non-residents on or after the 1st day of January in the calendar year following that in which the exchange of instruments of ratification takes place; and

(b) in all other cases, in respect of tax for the taxation year or year of assessment beginning on the 1st day of January of the calendar year immediately following the year in which the exchange of instruments of ratification takes place, and subsequent taxation years or years of assessment.

Article 28

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30 in any calendar year from the fourth year from the year in which the Agreement entered into force. In such an event the Agreement shall cease to have effect:

- (a) in respect of tax withheld or deducted at source on income paid to non-residents on or after the 1st day of January in the calendar year following that in which the notice is given; and
- (b) in all other cases, in respect of tax for the taxation year or year of assessment beginning on the 1st day of January of the calendar year following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at *Manila* this
27th day of *April* 1982 each in Bahasa Malaysia and the English language, both texts being equally authentic.

On behalf of the Government
of the Republic of the Philippines:

*Cesar Virata*¹

On behalf of the Government
of Malaysia:

*Tengku Razaleigh Hamzah*²

¹ Cesar Virata.

² Tengku Razaleigh Hamzah.

PROTOCOL

1. At the time of signing the Agreement between the Government of the Republic of the Philippines and the Government of Malaysia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both Governments have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement:

2. In connection with Article 7 "Business Profits":

Nothing in this Agreement shall affect the operation of any law of a Contracting State relating to the taxation of income or profits from any insurance business provided that if the relevant law in force in either Contracting State at the date of signature of this Agreement is amended (otherwise than in minor respects so as not to affect its general character) the States shall consult with each other with a view to agreeing to any amendment of this paragraph that may be appropriate.

3. In connection with Article 10 "Dividends":

A. The Philippine tax on remittances of profits of a branch to its head office shall not exceed 15 per cent of the amount remitted.

B. Article VII of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Singapore for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed in Singapore on 26th December, 1968, shall be taken into consideration.

4. In connection with Article 11 "Interest":

The term "approved loan" means any loan or other indebtedness approved by the competent authority of Malaysia as being made or incurred for the purpose of financing development projects or for the purchase of capital equipment for development projects in Malaysia. The term "long-term loan" means any loan made or funds deposited as defined in Section 2 of the Income Tax Act, 1957 of Malaysia.

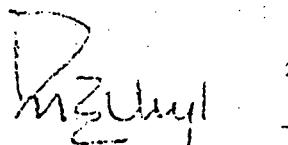
IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at *Manila* this
27th day of *April* 1982 each in Bahasa Malaysia and
the English language, both texts being equally authentic.

On behalf of the Government
of the Republic of the Philippines:

On behalf of the Government
of Malaysia:

¹ Cesar Virata.

² Tengku Razaleigh Hamzah.

[MALAY TEXT — TEXTE MALAIS]

**PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN REPUBLIK FILIPINA DAN
KERAJAAN MALAYSIA BAGI MENGELOKKAN CUKAI DUA
KALI DAN MENCEGAH PELARIAN FISKAL BERKENAAN
DENGAN CUKAI-CUKAI ATAS PENDAPATAN**

Kerajaan Republik Filipina dan Kerajaan Malaysia dengan hasrat hendak membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1**Bidang Diri**

Perjanjian ini hendaklah dipakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu daripada atau kedua-dua Negara Berjanji.

Perkara 2**Cukai-Cukai Yang Diliputi**

1. Perjanjian ini hendaklah dipakai bagi cukai-cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Berjanji, tidak kira cara bagaimana cukai-cukai dilevi.
2. Cukai-cukai yang menjadi hal-perkara Perjanjian ini ialah:-
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan dan cukai untung berlebihan;
 - (ii) cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai keuntungan timah, cukai pembangunan dan cukai keuntungan kayu; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum; (kemudian daripada ini disebut "cukai Malaysia");
 - (b) di Filipina:

cukai-cukai pendapatan, termasuk cukai pembangunan syarikat dan cukai kiriman untung cawangan, yang dikenakan di bawah Tajuk II Kanun Hasil Dalam Negeri Kebangsaan Filipina, sebagaimana dipinda, dan segala cukai lain atas pendapatan yang dikenakan oleh

Kerajaan Republik Filipina (kemudian daripada ini disebut "cukai Filipina").

3. Perjanjian ini hendaklah juga dipakai bagi apa-apa cukai atas pendapatan yang serupa atau yang sebahagian besarnya sama dengan cukai-cukai atas pendapatan yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah memberitahu satu sama lain apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang percukaian mereka masing-masing.

Perkara 3

Takrif Am

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika handungan ayatnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah "Malaysia" ertinya Persekutuan Malaysia dan termasuk mana-mana kawasan yang bersempadan dengan perairan wilayah bagi Malaysia yang, menurut undang-undang antarabangsa, telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia mengenai Pelantar Benua sebagai suatu kawasan yang di dalamnya Malaysia boleh menjalankan hak-hak berkenaan dengan dasar laut dan tanah-tanah dan hasil-hasil buminya;
- (b) istilah "Filipina" ertinya Republik Filipina dan apabila digunakan mengikut erci kata dari segi geographi ertinya wilayah negara yang mengandungi Republik Filipina;
- (c) istilah "suatu Negara Berjanji" dan "Negara Berjanji yang satu lagi itu" ertinya Malaysia atau Filipina, sebagaimana yang dikehendaki oleh kandungan ayatnya;
- (d) istilah "orang" termasuk seorang individu, suatu harta pesaka, suatu badan amanah, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang disifatkan sebagai suatu entiti bagi maksud-maksud cukai;
- (e) istilah "syarikat" ertinya sesuatu pertubuhan perbadanan atau sesuatu entiti yang disifatkan sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah "enterprais suatu Negara Berjanji" dan "enterprais Negara Berjanji yang satu lagi itu" masing-masing ertinya suatu enterprais yang dijalankan oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji dan suatu enterprais yang dijalankan oleh seorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu;

- (g) istilah "cukai" ertinya cukai Malaysia atau cukai Filipina, sebagaimana yang di kehendaki oleh kandungan ayatnya;
- (h) istilah "rakyat" ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan suatu Negara Berjanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan mana-mana entiti lain yang memperolehi statusnya sebagai sedemikian itu dari undang-undang yang berkuatkuasa dalam suatu Negara Berjanji;
- (i) istilah "lalulintas antarabangsa" ertinya apa-apa pengangkutan oleh suatu Kapal atau kapaludara yang dikendalikan oleh enterpris suatu Negara Berjanji, kecuali jika kapal atau kapaludara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.
- (j) istilah "pihakberkuasa yang kompeten" ertinya:
 - (i) berkenaan dengan Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;
 - (ii) berkenaan dengan Filipina, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Berjanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan selainnya hendaklah, melainkan jika kandungan ayatnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara Berjanji itu berkenaan dengan cukai-cukai yang menjadi hal-perkara Perjanji ini.

Perkara 4

Kemastautinan

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah "pemastautin bagi suatu Negara Berjanji" ertinya -

- (a) berkenaan dengan Malaysia, seseorang yang bermastautin dalam Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
- (b) berkenaan dengan Filipina, seseorang yang bermastautin dalam Filipina bagi maksud-maksud cukai Filipina.

2. Jika oleh sebab peruntukan-peruntukan perenggan 1, seorang individu adalah pemastautin bagi kedua-dua Negara Berjanji maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:-

- (a) ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana ia mempunyai rumahtangga tetap yang boleh digunakan olehnya. Jika ia mempunyai rumahtangga tetap yang boleh digunakan olehnya di kedua-dua Negara, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan yang perlu);
- (b) jika Negara di mana ia mempunyai pusat kepentingannya yang perlu tidak dapat ditentukan, atau jika ia mempunyai rumahtangga tetap yang boleh digunakan olehnya di mana-mana satu Negara, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana ia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika ia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana satu Negara itu, ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara yang mana ianya adalah seorang rakyat Negara itu;
- (d) jika ianya seorang rakyat bagi kedua-dua Negara atau bukannya rakyat bagi mana-mana satu Negara itu, pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah menyelesaikan soal itu dengan persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab peronggan 1, seseorang lain daripada seorang individu adalah pemastautin bagi kedua-dua Negara Berjanji, maka pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah berusaha menyelesaikan soal itu dengan persetujuan bersama dengan memberi perhatian terhadap pengurusannya hari ke hari, tempat di mana ia diperbadankan atau sebaliknya ditubuhkan dan apa-apa faktor lain yang berkaitan.

Perkara 5

Establisymen Tetap

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah "establisymen tetap" ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana kesemua atau sebahagian dari perniagaan enterprais itu dijalankan.
2. Istilah "establisymen tetap" hendaklah termasuk terutama sekali:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu woksyp;
 - (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi termasuklah kayu atau lain-lain keluaran hutan;

- (g) suatu kebun atau ladang;
- (h) suatu tapakbina bangunan atau projek binaan, pemasangan atau pasangan yang sedia ada selama lebih daripada 6 bulan.

3. Istilah "establisymen tetap" tidak boleh disifatkan sebagai termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu semata-mata bagi maksud diproses oleh suatu enterprais yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan, atau bagi mengumpul maklumat, untuk enterprais itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pengiklanan, untuk memberi maklumat, bagi penyelidikan sains atau bagi aktiviti-aktiviti yang seumpamanya yang bersifat persediaan atau tambahan, untuk enterprais itu.

4. Sesuatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji hendaklah disifatkan sebagai mempunyai suatu establisymen tetap dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu jika:

- (a) ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu selama lebih daripada 6 bulan berkaitan dengan projek binaan, pemasangan atau projek pasangan yang dijalankan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu; atau
- (b) sebahagian besar daripada kelengkapan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu sedang di guna atau dipasangkan oleh, untuk atau di bawah kontrak dengan, enterprais itu.

5. Seseorang (lain daripada seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 dipakai) yang bertindak dalam suatu Negara Berjanji bagi pihak suatu enterprais bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu hendaklah disifatkan sebagai suatu establisymen tetap dalam Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) ia mempunyai, dan lazimnya menjalankan dalam Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa bagi membuat kontrak-kontrak atas nama enterprais itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu;

- (b) ia menyenggara dalam Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu dari mana ia lazimnya menyerahkan barang-barang atau dagangan bagi pihak enterprais itu;
- (c) ia mengilang atau memproses barang-barang atau dagangan kepunyaan enterprais itu dalam Negara yang mula-mula disebut itu untuk enterprais itu.

6. Sesuatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji tidak boleh disifatkan sebagai mempunyai suatu establisymen tetap dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu semata-mata oleh kerana ia menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka.

Bagaimanapun, jika aktiviti-aktiviti seseorang ejen ditumpukan sepenuhnya atau hampir sepenuhnya bagi pihak enterprais itu, ia tidak boleh dianggapkan sebagai seorang ejen yang bertaraf bebas jika transaksi-transaksi antara ejen dan enterprais tidak dijalankan dengan bebas dari pengaruh.

7. Pada hakikatnya sesuatu syarikat yang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, atau yang menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establisymen tetap atau selainnya) tidak dengan sendirinya menjalankan mana-mana satu syarikat itu suatu establisymen tetap bagi syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

Pendapatan Dari Harta Takalih

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji dari harta takalih yang terletak di Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini istilah "harta takalih" hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Berjanji di mana terletakinya harta berkenaan itu. Istilah itu hendaklah bagaimanapun termasuk harta yang menyertai harta takalih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan kehutanan, hak-hak yang baginya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah dipakai, hak bagi menikmati harta takalih dan hak-hak terhadap bayaran-bayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengusahakan atau hak untuk mengusahakan, longgokan mineral, telaga minyak atau telaga gas, kuari-kuari dan lain-lain tempat pengeluaran hasil bumi termasuklah kayu atau lain-lain keluaran hutan, Kapal, bot dan kapaludara tidak boleh dianggap sebagai harta takalih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah dipakai bagi pendapatan yang diperolehi dari penggunaan secara langsung, penyewaan atau penggunaan harta takalih dengan apa-apa cara lain.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga dipakai bagi pendapatan daripada harta takalih sesuatu enterprais dan bagi pendapatan daripada harta takalih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan profesional.

Perkara 7

Keuntungan Perniagaan

1. Keuntungan sesuatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji itu sahaja, melainkan jika enterprais itu menjalankan perniagaan di Negara Berjanji yang satu lagi itu melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya. Jika enterprais itu menjalankan perniagaan seperti yang tersebut di atas, maka keuntungan enterprais itu boleh dikenakan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu tetapi hanya di atas sekian banyak yang boleh dikaitkan dengan establisymen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji menjalankan perniagaan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam tiap-tiap satu Negara Berjanji dikaitkan dengan establisymen tetap itu keuntungan yang dijangka mungkin diperolehi olehnya jika ia adalah suatu enterprais yang berlainan dan berasingan yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan menyelenggarakan urusan dengan sepenuh kebebasan dengan enterprais yang mana ianya adalah suatu establisymen tetap.
3. Pada menentukan keuntungan suatu establisymen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan semua belanja termasuk belanja-belanja menjalankan kerja dan pentadbiran yang boleh ditolak jika establisymen tetap itu adalah suatu enterprais bebas, setakat mana belanja-belanja itu boleh diperuntukkan secara menasabah kepada establisymen tetap itu, sama ada ditanggung dalam Negara Berjanji di mana establisymen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 3, maka hendaklah jangan dibenarkan apa-apa potongan bagi bayaran yang dibuat oleh establisymen tetap ke ibu pejabat atau mana-mana bahagian lain enterprais itu, dengan jalan royalti, fee atau lain-lain bayaran yang serupa itu bagi mengguna hakcipta atau lain-lain hak, dengan jalan komisen bagi perkhidmatan-perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau bagi pengurusan atau (kecuali mengenai suatu enterprais urusan bank) dengan jalan bunga atas wang yang dipinjamkan kepada establisymen tetap, melainkan jika bayaran-bayaran itu mengganti bayar belanja-belanja yang sebenarnya di lakukan oleh enterprais itu.
5. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2, pada menentukan keuntungan suatu establisymen tetap amaun-amaun yang diterima oleh establisymen tetap daripada ibu pejabat atau mana-mana bahagian lain enterprais itu dengan jalan royalti-royalti, fee atau lain-lain bayaran yang serupa itu bagi menggunakan hakcipta atau lain-lain hak, dengan jalan komisen bagi perkhidmatan-perkhidmatan tertentu yang dilaksanakan atau bagi pengurusan atau (kecuali mengenai suatu enterprais urusan bank) dengan jalan bunga atas wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat atau mana-mana bahagian lain enterprais itu tidak akan termasuk dalam penerimaan establisymen tetap itu, kecuali setakat mana ianya merupakan bayaran ganti belanja-belanja yang telah dilakukannya dengan sebenarnya.
6. Tiada apa-apa jua keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establisymen tetap semata-mata oleh sebab establisymen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan untuk enterprais itu.
7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diselenggarakan secara berasingan dengan Perkara-perkara lain dalam Perjanjian ini, maka

peruntukan-peruntukan Perkara-perkara lain itu tidaklah tersentuh oleh peruntukan-peruntukan perkara ini.

Perkara 8

Perkapalan dan Pengangkutan Udara

1. Cukai yang kena dibayar dalam suatu Negara Berjanji oleh seorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu mengenai keuntungan dari pengendalian kapal atau kapaludara dalam lalulintas antarabangsa tidak boleh lebih daripada yang terkurang daripada:

- (a) 1} peratus daripada hasil kasar yang diperolehi dari sumber-sumber dalam Negara itu; dan
- (b) kadar cukai Filipina yang rendah sekali yang boleh dikenakan atas keuntungan dari jenis yang sama yang diperolehi di bawah hal-hal keadaan yang serupa oleh seorang pemastautin Negara ketiga.

2. Perenggan 1 hendaklah juga dipakai bagi bahagian keuntungan dari pengendalian kapal atau kapaludara yang diperolehi oleh seorang pemastautin Negara Berjanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

Enterprais Bersekutu

Jika

- (a) suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji menyertai secara langsung atau secara tak-langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterprais bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau secara taklangsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterprais bagi satu Negara Berjanji dan suatu enterprais bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua enterprais itu dalam hubungan perdagangan atau kewangannya yang berlainan daripada syarat-syarat yang akan dibuat antara enterprais-enterprais bersendirian, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada satu daripada enterprais-enterprais itu, tetapi, oleh kerana syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian boleh dimasukkan dalam keuntungan enterprais itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

Dividen-Dividen

1. Dividen-dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji kepada seorang pemastautin Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.
2. Dividen-dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Filipina kepada seorang pemastautin Malaysia yang tertakluk kepada cukai di Malaysia mengenai dividen-dividen itu, boleh dicukai di Filipina mengikut undang-undang Filipina tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisyal dividen itu maka cukai yang dicaj sedemikian itu tidak boleh melebihi:
 - (i) 15 peratus daripada amaun kasar dividen itu jika penerima itu ialah suatu syarikat;
 - (ii) 25 peratus daripada amaun kasar dividen-dividen itu dalam segala hal lain.
3. Dividen-dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin Filipina yang menjadi pemunya benefisyal dividen-dividen itu dan yang tertakluk kepada cukai Filipina mengenainya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicaj atas dividen-dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dicajkan atas pendapatan syarikat itu: Dengan syarat bahawa tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang dibawahnya cukai berkenaan dengan suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan dari dividen itu cukai Malaysia telah, atau disifatkan telah dipotong boleh diselaraskan mengikut kadar cukai yang sesuai dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun taksiran dalam mana dividen itu telah dibayar.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh dipakai jika penerima dividen-dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji, mempunyai di Negara Berjanji yang satu lagi itu di mana syarikat yang membayar dividen-dividen itu adalah pemastautin, suatu establishments tetap yang bersangkutan secara berkesan dengan pemegangannya yang oleh sebabnya dividen-dividen itu dibayar. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah dipakai.
5. Jika suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Berjanji yang satu lagi itu, maka Negara Berjanji yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen-dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukannya pemastautin Negara Berjanji yang satu lagi itu, atau mengenakan cukai keuntungan tak agih ke atas keuntungan tak agih syarikat itu, meskipun dividen-dividen yang dibayar atau keuntungan tak agih itu mengandungi kesemuanya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.
6. Perkataan "dividen-dividen" sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dari syer-syer atau lain-lain hak (yang bukannya tuntutan hutang) menyertai dalam pendapatan atau keuntungan dan juga pendapatan dari lain-lain hak perbadanan yang diasimilasikan dengan pendapatan dari syer-syer mengikut undang-undang percukaian Negara Berjanji yang mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah seorang pemastautin.

Perkara 11

Bunga

1. Bunga yang terbit dalam suatu Negara Berjanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji di mana bunga itu terbit dan mengikut undang-undang negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisyal kepentingan itu maka cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang di bayar kepada seorang pemastautin Filipina atas suatu pinjaman yang diluluskan atau suatu pinjaman jangka-panjang hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 2 dan 3, Kerajaan suatu Negara Berjanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Berjanji yang satu lagi itu mengenai bunga yang diperolehi oleh Kerajaan dari Negara yang satu lagi itu.

5. Bagi maksud-maksud perenggan 4, perkataan "Kerajaan" -

(a) berkenaan dengan Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- i) kerajaan-kerajaan Negeri;
- ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- iii) Bank Negara Malaysia;
- iv) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia atau mana-mana Kerajaan Negeri atau mana-mana pihak berkuasa tempatan, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten kedua-dua Negara Berjanji;

(b) berkenaan dengan Filipina, ertinya Kerajaan Republik Filipina dan hendaklah termasuk:

- i) Bank Negara Filipina;
- ii) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai sepenuhnya oleh Kerajaan Republik Filipina, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak-pihak berkuasa yang kompeten kedua-dua Negara Berjanji.

6. Perkataan "bunga" sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan dan segala sekuriti, bon atau dibentur Kerajaan, sama ada atau tidak dicagarkan dengan gadaijanji dan sama ada atau tidak memegang hak untuk menyertai dalam keuntungan-keuntungan dan tiap-tiap jenis tuntutan hutang dan juga segala pendapatan lain yang diasimilasikan dengan pendapatan dari wang yang dipinjamkan mengikut

undang-undang percukaian bagi Negara Berjanji di mana terbitnya pendapatan itu.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 tidak boleh dipakai jika pemunya benefisyal kepentingan itu, yang menjadi seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji menjalankan perniagaan di Negara Berjanji yang satu lagi itu di mana bunga itu terbit melalui suatu establisymen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang mengenainya bunga itu dibayar ada bersangkutan secara berkesan dengan establisymen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan perkara 7 hendaklah dipakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Berjanji jika pembayar bunga itu adalah Negara Berjanji itu sendiri, suatu bahagian-kecil politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun, atau pemastautin bagi Negara Berjanji. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar bunga itu, sama ada ia seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atau bukan, mempunyai dalam suatu Negara Berjanji suatu establisymen tetap yang berkenaan dengannya hutang yang dari mana bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Berjanji di mana establisymen tetap itu terletak.

9. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan penerima atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, amaun bunga yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang tentu akan dipersetujui oleh pembayar dan penerima jika tidak ada perhubungan itu, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun bagi disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan daripada bayaran itu hendaklah tetap kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Berjanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 12

Royalti-Royalti

1. Royalti-royalti yang terbit dalam suatu Negara Berjanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu, jika pemastautin itu ialah pemunya benefisyal royalti-royalti itu.

2. Royalti-royalti boleh juga dicukaikan dalam Negara Berjanji di mana royalti-royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara Berjanji itu. Bagaimanapun, jika penerima itu ialah pemunya benefisyal royalti-royalti itu:

(a) berkenaan dengan Malaysia:

(i) cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar royalti-royalti itu; dan

- (ii) royalti-royalti perindustrian yang diluluskan yang diperolehi dari Malaysia oleh seorang pemastautin Filipina hendaklah dikecualikan daripada cukai;
- (b) berkenaan dengan Filipina:
- cukai yang dicaj sedemikian tidak boleh melebihi:
- (i) 15 peratus daripada amaun kasar royalti-royalti jika royalti-royalti itu dibayar oleh suatu enterprais berdaftar dan juga royalti-royalti yang ditakrifkan dalam perenggan 4(a)(ii); dan
 - (ii) 25 peratus daripada amaun kasar royalti-royalti dalam segala hal lain.
3. Royalti-royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin Filipina, iaitu royalti-royalti yang, sebagai sewaan filem, adalah tertakluk kepada Juti sewa-filem wayang gambar di Malaysia, tidak boleh dikenakan cukai Malaysia.
4. (a) Istilah "royalti-royalti" sebagaimana digunakan dalam perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan kerana:
- (i) penggunaan, atau hak untuk mengguna, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, apa-apa hakcipta karya sastera, pekerjaan seni atau sains, atau kerana penggunaan, atau hak untuk mengguna, kelengkapan perindustrian, perdagangan atau sains, atau kerana maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau sains;
 - (ii) penggunaan, atau hak untuk mengguna, filem-filem wayang gambar, atau pita-pita untuk siaran radio atau televisyen.
- (b) Istilah "royalti-royalti perindustrian yang diluluskan" sebagaimana digunakan dalam perkara ini ertinya royalti-royalti yang dimasukkan dalam takrif dalam perenggan-kecil 4(a)(i) yang diluluskan dan perakui oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi Malaysia sebagai kena dibayar bagi maksud menggalakkan kemajuan perindustrian di Malaysia dan yang kena dibayar oleh sesuatu enterprais yang kesemuanya atau terutamanya mengambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti yang termasuk dalam satu daripada kelas-kelas yang berikut:
- (i) pengilangan, pemasangan atau pemerosesan;
 - (ii) pembinaan, kejuruteraan awam atau pembinaan kapal; atau
 - (iii) elektrik, kuasa haiderol, gas atau bekalan air.

- (c) Istilah "enterpris berdaftar" sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya sesuatu enterpris yang didaftarkan dalam Lembaga Pelaburan Filipina dan mengambil bahagian dalam kawasan-kawasan kegiatan yang diutamakan.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 tidak boleh dipakai jika penerima royalti-royalti itu, yang adalah seorang pemastautin suatu Negara Berjanji, mempunyai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu di mana royalti-royalti itu terbit suatu establisymen tetap yang bersangkutan secara berkesan dengan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti-royalti itu terbit. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah dipakai.

6. Royalti-royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Berjanji jika pembayar itu adalah Negara Berjanji itu sendiri, suatu bahagian-kecil politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara Berjanji itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar royalti-royalti itu, sama ada ia seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atau bukan, mempunyai dalam suatu Negara Berjanji suatu establisymen tetap yang berkenaan dengannya tanggungan untuk membayar royalti-royalti itu telah dilakukan, dan royalti-royalti itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka royalti-royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Berjanji di mana establisymen tetap itu terletak.

7. Jika, oleh kerana suatu perhubungan khas antara pembayar dengan penerima atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang lain, amaun royalti-royalti yang dibayar, dengan memberi perhatian kepada penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya royalti-royalti itu dibayar, adalah lebih daripada amaun yang tentu akan dipersetujui oleh pembayar dan penerima itu jika tidak ada perhubungan itu, maka peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah dipakai hanya bagi amaun yang disebut terakhir itu sahaja. Dalam hal yang sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu tetaplah kena cukai mengikut undang-undang tiap-tiap satu Negara Berjanji, dengan memberi perhatian yang sewajarnya kepada peruntukan-peruntukan yang lain dalam Perjanjian itu.

Perkara 13

Laba Dari Pemberian Milik Harta

1. Laba daripada pemberian milik harta takalih, sebagaimana ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai dalam Negara Berjanji di mana harta itu terletak.

2. Laba daripada pemberian milik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establisymen tetap yang dipunyai oleh suatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu atau laba daripada pemberian milik harta alih berkenaan dengan suatu asas tetap yang disediakan kepada seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji di Negara Berjanji yang satu lagi itu bagi maksud melaksanakan perkhidmatan-perkhidmatan profesional, termasuk apa-apa laba daripada pemberian milik sesuatu establisymen tetap itu (pertubuhan itu sahaja atau bersama-sama dengan enterpris itu kesemuanya) atau daripada pemberian milik suatu asas tetap boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu. Bagaimanapun, laba daripada pemberian milik kapal-kapal atau kapaludara yang dikendalikan oleh suatu enterpris bagi suatu Negara Berjanji dalam lalu lintas antarabangsa dan harta alih

berhubung dengan pengendalian kapal-kapal atau kapaludara itu boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji di mana enterprais itu adalah seorang pemastautin.

3. Laba daripada pemberian milik syer-syer sesuatu syarikat yang hartanya mengandungi pada sebahagian besarnya harta takalih yang terletak dalam suatu Negara Berjanji, boleh dicukai dalam Negara Berjanji itu. Laba daripada pemberian milik suatu kepentingan dalam perkongsian atau amanah, yang hartanya mengandungi pada sebahagian besarnya harta takalih terletak dalam suatu Negara Berjanji, boleh dicukai dalam Negara Berjanji itu.

4. Laba daripada pemberian milik apa-apa harta atau aset, lain daripada apa yang tersebut dalam perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji di mana pemberimilik itu adalah seorang pemastautin.

Perkara 14

Perkhidmatan Diri

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 15, 17, 18, 19 dan 20 gaji, upahan dan saraan atau pendapatan serupa itu yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan profesional atau lain-lain aktiviti yang serupa sifatnya, boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji itu melainkan jika perkhidmatan-perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti itu dijalankan atau dilaksanakan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu. Jika pekerjaan, perkhidmatan-perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti itu dijalankan atau dilaksanakan sedemikian itu, maka apa-apa saraan atau pendapatan yang diperolehi daripadanya boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan atau pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji berkenaan dengan pekerjaan, perkhidmatan-perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti yang dijalankan atau dilaksanakan dalam mana-mana tahun kalendar dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu, jika

- (a) penerima berada dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang jumlah kesemuanya tidak lebih daripada 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan itu, dan
- (b) perkhidmatan-perkhidmatan atau aktiviti-aktiviti itu dijalankan atau dilaksanakan untuk atau bagi pihak seseorang yang menjadi pemastautin Negara Berjanji yang disebut terdahulu itu, dan
- (c) saraan atau pendapatan itu tidak ditanggung oleh suatu establisymen tetap yang orang yang membayar saraan itu punyai di dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.

3. Istilah "perkhidmatan-perkhidmatan profesional" termasuklah aktiviti-aktiviti sains, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti-aktiviti bebas bagi doktor pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, dentis dan akauntan.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan tersebut di atas dalam perkara ini, saraan berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau kapal udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji itu.

Perkara 15

Fee Pengarah-Pengarah

1. Fee pengarah dan bayaran-bayaran seumpamanya yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atas kedudukannya sebagai ahli Lembaga Pengarah sesuatu syarikat yang menjadi pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.

2. Saraan yang perenggan 1 dipakai kepada seseorang yang diperolehi dari syarikat mengenai perjalanan fungsi-fungsi sehari ke sehari yang bersifat pengurusan atau teknik boleh dicukai mengikut peruntukan-peruntukan Perkara 14.

Perkara 16

Seniman dan Olahragawan

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14, pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji sebagai seorang penghibur iaitu seperti seorang seniman pentas, wayang gambar, radio atau televisyen, atau seorang ahli muzik atau sebagai seorang olahragawan, dari aktiviti-aktiviti mereka sendiri sebagai demikian yang dijalankan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dicukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi.

2. Jika pendapatan mengenai aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atau kedudukannya sebagai sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada seorang lain, maka pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 7 dan 14, dicukai dalam Negara Berjanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 tidak boleh dipakai bagi saraan atau keuntungan-keuntungan yang diperolehi dari aktiviti-aktiviti yang dijalankan dalam suatu Negara Berjanji jika lawatan ke Negara Berjanji itu ditanggung secara langsung atau secara tak langsung, pada keseluruhan atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Berjanji yang satu lagi itu, suatu bahagian-kecil politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 17

Pencen dan Anuiti

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 18, apa-apa pencen atau lain-lain saraan kerana pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit dalam suatu Negara Berjanji dan dibayar kepada seorang pemastautin bagi Negara Berjanji yang satu lagi itu boleh dikenakan dalam Negara Berjanji yang disebut terdahulu itu.
2. Pencen atau lain-lain saraan kerana pekerjaan yang lalu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam suatu Negara Berjanji jika pembayar adalah Negara Berjanji itu sendiri, suatu bahagian-kecil politik, suatu pihak berkuasa tempatannya atau seorang pemastautin bagi Negara Berjanji itu. Walau bagaimanapun, jika orang yang membayar pendapatan itu, samada ia seorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji atau bukan, mempunyai suatu establisymen tetap dalam suatu Negara Berjanji, dan pendapatan itu ditanggung oleh establisymen tetap itu, maka pendapatan itu hendaklah disifatkan sebagai terbit dalam Negara Berjanji di mana establisymen tetap itu terletak.
3. Istilah "anuiti" termasuklah sejumlah wang tertentu yang kena dibayar berkala-kala pada masa-masa tertentu, sepanjang hayat atau sepanjang tempoh masa yang tertentu atau yang boleh ditentukan yang berkewajipan membuat bayaran mengguntikan balasan yang cukup dan serupa dengan wang atau yang boleh dinilaikan dengan wang.

Perkara 18

Perkhidmatan Kerajaan

1. (a) Saraan, lain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Berjanji atau suatu bahagian-kecil politik atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Negara Berjanji itu atau bahagian-kecil politik atau pihak berkuasa tempatannya itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Berjanji itu.
- (b) Walau bagaimanapun, saraan itu boleh dikenakan cukai hanya dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan-perkhidmatan itu diberi dalam Negara Berjanji itu dan penerima saraan itu adalah seorang pemastautin bagi Negara Berjanji itu dan ia:
 - (i) adalah seorang rakyat Negara Berjanji itu; atau
 - (ii) tidak menjadi seorang pemastautin Negara Berjanji itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan-perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada wang yang disediakan oleh, suatu Negara Berjanji atau suatu bahagian-kecil politik

atau suatu pihak berkuasa tempatannya kepada mana-mana orang individu berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada Negara Berjanji itu atau bahagian-kecil politik atau pihak berkuasa tempatannya boleh divokal dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara-perkara 14, 15 dan 17 hendaklah dipakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi berhubung dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Berjanji atau suatu bahagian-kecil politik atau suatu pihak berkuasa tempatannya.

Perkara 19

Penuntut-Penuntut dan Pelatih-Pelatih

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi dan yang berada secara sementara dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu semata-mata sebagai seorang penuntut disuatu universiti, kolej, sekolah atau lain-lain institusi pelajaran seumpamanya yang diiktiraf dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu atau sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik di dalamnya, selama tempoh tidak lebih daripada 5 tahun dari tarikh ketibaannya kali pertama dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu berkenaan dengan:

- (a) semua remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (b) apa-apa saraan tidak lebih daripada lima ribu ringgit Malaysia atau senilai dengan matawang Filipina setahun bagi perkhidmatan-perkhidmatan diri yang diberi dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu dengan tujuan untuk mengimbuh punca wangnya bagi maksud-maksud demikian itu.

2. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi itu dan yang berada secara sementara dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu bagi maksud membuat kajian, penyelidikan atau latihan semata-mata sebagai penerima suatu pemberian, elaun atau award daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada suatu pertubuhan sains, pelajaran, agama atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara selama tempoh tidak lebih daripada 2 tahun dari tarikh ketibaannya kali pertama dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu berkenaan dengan:

- (a) amanah pemberian, elaun atau award itu;
- (b) semua remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan

- (c) apa-apa saraan tidak lebih daripada lima ribu ringgit Malaysia atau senilai dengan matawang Filipina setahun bagi perkhidmatan-perkhidmatan dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu adalah dilaksanakan berhubung dengan kajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah bersampingan dengannya.

3. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi itu dan yang berada secara sementara dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu semata-mata sebagai seorang pekerja, atau di bawah kontrak dengan, Kerajaan atau suatu enterprais bagi Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu semata-mata bagi maksud memperoleh pengalaman teknik, profesional atau perniagaan selama tempoh tidak lebih daripada 12 bulan dari tarikh ketibaannya kali pertama dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu berhubung dengan lawatan itu, hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu berkenaan dengan:

- (a) semua remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud saraan hidup, pelajaran atau latihannya; dan
- (b) apa-apa saraan tidak lebih daripada enam ribu ringgit Malaysia atau senilai dengan matawang Filipina setahun bagi perkhidmatan-perkhidmatan diri yang diberi dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu adalah berhubung dengan kajian atau latihannya atau adalah bersampingan dengannya.

4. Bagi maksud-maksud Perkara ini perkataan "Kerajaan" hendaklah mempunyai erti yang sama seperti dalam perenggan 5 perkara 11.

5. Amaun-amaun yang disebut dalam perenggan-perenggan 1, 2 dan 3 Perkara ini boleh dikaji semula dan dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa yang kompeten kedua-dua Negara Berjanji itu dari semasa kesemasa.

Perkara 20

Professor, Guru dan Penyelidik-Penyelidik

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Berjanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Berjanji yang satu lagi itu, dan yang, atas jemputan sesuatu Universiti, Kolej, Sekolah atau lain-lain institusi pelajaran seumpamanya, yang diiktiraf oleh pihak berkuasa yang kompeten dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu, melawat Negara Berjanji yang satu lagi itu selama suatu tempoh tidak lebih daripada dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau membuat penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pelajaran itu hendaklah dikecualikan daripada cukai dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi mengajar atau membuat penyelidikan.

2. Perkara ini tidak dipakai bagi pendapatan dari penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi faedah diri seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 21

Pendapatan Yang Tidak Disebutkan
Dengan Nyata

Butiran-butiran pendapatan seseorang pemastautin bagi suatu Negara Berjanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-perkara di atas dalam Perjanjian ini boleh dicukai dalam Negara Berjanji di mana pendapatan itu terbit.

Perkara 22

Menghapuskan Cukai Dua Kali

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara lain daripada Malaysia, cukai Filipina yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Filipina hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Filipina kepada suatu syarikat yang menjadi Pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambilkira cukai Filipina yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang darinya dividen itu dipayar. Kredit itu, bagaimanapun, tidak boleh lebih daripada bahagian cukai Malaysia sebagaimana dihitung sebelum kredit itu diberi, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, istilah "cukai Filipina yang kena dibayar" hendaklah disifatkan termasuk amaun cukai Filipina yang sepatutnya telah dibayar jika cukai Filipina itu telah tidak dikecualikan atau dikurangkan mengikut Perenggan ini dan:-

- (a) undang-undang galakan khas yang bertujuan untuk memajukan pembangunan ekonomi di Filipina setakat mana undang-undang itu berkuatkuaasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani; atau
- (b) apa-apa peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Filipina sebagai mengubahsuaikan undang-undang galakan khas yang sedia ada atau sebagai tambahan kepadanya setakat mana ia diperseetujui oleh pihakberkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji itu sebagai serupa sifat pada sebahagian besarnya.

3. Tertakluk kepada undang-undang Filipina berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Filipina bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara lain daripada Filipina, cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Malaysia boleh dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Filipina yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu suatu dividen yang dibayar oleh

suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada suatu syarikat yang menjadi pemastautin Filipina dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambilkira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang darinya dividen itu dibayar. Kredit itu, bagaimanapun, tidak boleh lebih daripada bahagian cukai Filipina, sebagaimana dihitungkan sebelum kredit itu diberi, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah "cukai Malaysia yang kena dibayar" hendaklah disifatkan sebagai termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar di atas:-

- (a) apa-apa pendapatan yang diperolehi dari punca-punca di Malaysia kiranya pendapatan itu tidak dicukai mengikut kadar yang dikurangkan atau dikecualikan dari cukai Malaysia mengikut:
 - (i) seksyen-seksyen 54A dan 60A dan Jadual 7A Akta Cukai Pendapatan, 1967 bagi Malaysia; atau
 - (ii) seksyen-seksyen 21, 22, 26 dan 300 Akta Galakan Pelaburan 1968 bagi Malaysia, setakat mana seksyen-seksyen itu berkuatkuasa pada tarikh perjanjian ini ditandatangani; dan
 - (iii) apa-apa peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai mengubahsuaikan undang-undang galakan pelaburan atau sebagai tambahan kepadanya setakat mana peruntukan-peruntukan itu dipersetujui oleh pihak berkuasa yang kompeten bagi negara-negara Berjanji sebagai serupa sifat pada sebahagian besarnya;
- (b) bunga yang perenggan 3 Perkara 11 dipakai kiranya bunga itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu; dan
- (c) royalti-royalti perindustrian yang diluluskan yang perenggan 2(a)(ii) Perkara 12 dipakai kiranya royalti-royalti itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

5. Bagi maksud-maksud perenggan 3, jika royalti-royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin Filipina adalah sebagai sewaan filem, tertakluk kepada duti sewa filem wayang gambar di Malaysia, bahawa duti hendaklah disifatkan sebagai cukai Malaysia.

Perkara 23

Tanpa Beza Membeza

1. Rakyat suatu Negara Berjanji tidak boleh dikenakan dalam Negeri Berjanji yang satu lagi itu apa-apa percukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih berat daripada percukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh.

dikenakan ke atas rakyat Negara Berjanji yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama.

2. Percukaaian ke atas suatu establisymen tetap yang dipunyai oleh suatu enterprais bagi suatu Negara Berjanji dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu tidak boleh dilevi secara yang kurang adil dalam Negara Berjanji tersebut itu daripada percukaaian yang dilevi ke atas enterprais-enterprais Negara Berjanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.

3. Enterprais-enterprais suatu Negara Berjanji, yang modalnya adalah kesemuanya atau sebahagiannya dipunyai atau dikawal, secara langsung atau secara tak langsung, oleh seorang atau beberapa orang pemastautin Negara Berjanji yang satu lagi itu, tidak boleh dikenakan dalam Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu apa-apa percukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang berlainan atau lebih membebankan daripada percukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang dikenakan atau boleh dikenakan ke atas enterprais seumpamanya yang lain-lain dalam Negara Berjanji yang mula-mula disebut itu.

4. Tiada apa-apa jua dalam perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mengbaruskan:

- (a) suatu Negara Berjanji supaya memberi kepada individu yang bermastautin dalam Negara Berjanji yang satu lagi itu apa-apa elaun, relif dan pengurangan persendirian bagi maksud-maksud cukai oleh sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberinya kepada pemastautin-pemastautin sendiri;
- (b) Malaysia supaya memberi kepada rakyat Filipina yang bukan bermastautin di Malaysia elaun, relif dan pengurangan persendirian itu bagi maksud-maksud cukai yang disisi undang-undang boleh pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani diberi hanya kepada rakyat Malaysia yang bukan bermastautin dalam Malaysia.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana satu Negara Berjanji dari menghadkan rakyatnya menikmati galakan cukai yang bertujuan untuk memajukan pembangunan ekonomi dalam Negara itu.

6. Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang Filipina daripada mencukai warganegaranya, yang menjadi pemastautin Malaysia, mengikut undang-undang dalam negerinya. Tiada apa-apa kredit boleh diberi oleh Malaysia bagi cukai-cukai yang dibayar itu.

7. Dalam Perkara ini, istilah "percukaaian" ertinya cukai-cukai yang menjadi hal-perkara perjanjian ini.

Perkara 24

Tatacara Persetujuan Bersama

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Berjanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu daripada Negara Berjanji atau kedua-duanya adalah atau akan mengakibatkan dirinya dicukai tidak mengikut Perjanjian ini, maka

ia boleh, walau apa sekalipun remidi-remidi yang diperuntukan oleh undang-undang percukaaian Negara-negara Berjanji itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara Berjanji yang ia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 23, kepada Negara yang ia menjadi rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam tempoh tiga tahun dari mula-mulanya diberitahu tentang tindakan yang mengakibatkan ia dikenakan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian itu.

2. Pihak berkuasa yang kompeten hendaklah berusaha, jika ia berpendapat bahawa bantahan itu adalah berpatutan dan jika sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, menyelesaikan kes itu dengan cara persetujuan bersama dengan pihak berkuasa yang kompeten lagi Negara Berjanji yang satu lagi itu, dengan tujuan untuk mengelakkan percukaaian yang tidak mengikut Perjanjian itu.

3. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah berusaha menyelesaikan dengan cara persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul tentang tafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama-sama untuk menghapuskan cukai dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

4. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji boleh berhubung secara langsung antara atau sama lain bagi maksud mencapai persetujuan mengikut pengertian perenggan-perenggan yang terdahulu itu.

Perkara 25

Bertukar-tukar Maklumat

1. Pihak-pihak berkuasa yang kompeten bagi Negara-negara Berjanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan Perjanjian ini atau bagi mencegah atau memisit pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang dipertukar-tukarkan sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan tidak boleh dizahirkan kepada mana-mana orang atau pihak berkuasa lain daripada mereka (termasuk suatu Mahkamah atau pihak berkuasa ulangkaji) yang ada sangkut paut dengan pentaksiran, pemungutan atau penguatkuasaan cukai-cukai yang menjadi hal-perkara Perjanjian ini atau pemutusan rayuan-rayuan berhubung dengannya.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh sekali-kali ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Berjanji itu tanggungan:-

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Berjanji itu atau Negara Berjanji yang satu lagi itu;
- (b) untuk memberi butir-butir yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Berjanji itu atau Negara Berjanji yang satu lagi itu;

- (c) untuk memberi maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesion, proses tred, atau maklumat yang penzahirannya adalah bertentangan dengan kesuslihatan awam.

Perkara 26

Pegawai-pegawai Diplomat Dan Konsol

Tiada apa-apa jua dalam perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomat atau kongsi di bawah kaedah-kaedah an undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 27

Mula Berkuatkuasa

1. Perjanjian ini hendaklah disahkan dan suratcara-suratcara pengesahan itu hendaklah dipertukar-tukarkan di dengan seberapa segera yang harus.
2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa apabila sahaja suratcara-suratcara pengesahan itu dipertukar-tukarkan dan hendaklah mempunyai kuatkuasa:-
 - (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan atau dipotong dipunca atas pendapatan yang di-bayar kepada bukan pemastautin pada atau selepas 1 haribulan Januari bagi tahun kalendar berikutan dengan tahun kalendar dalam mana suratcara-suratcara pengesahan itu dipertukar-tukarkan; dan
 - (b) dalam segala hal lain, berkenaan dengan cukai bagi tahun percukafan atau tahun taksiran yang bermula pada 1 haribulan Januari bagi tahun kalendar yang berikutan selepas tahun dalam mana suratcara-suratcara pengesahan itu dipertukar-tukarkan, dan tahun-tahun percukafan atau tahun-tahun taksiran yang kemudiannya.

Perkara 28

Penamatan

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak tentu lamanya, tetapi salah satu Negara Berjanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran-saluran diplomatik, dengan memberi kepada Negara Berjanji yang satu lagi itu, notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum 30 haribulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar mulai dari tahun keempat dari tahun dalam mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam hal yang demikian, Perjanjian adalah terhenti daripada berkuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang digantung atau dipotong dipunca atas pendapatan yang dibayar kepada bukan pemastautin pada atau selepas 1 haribulan Januari bagi tahun kalendar yang berikutan dengan tahun kalendar dalam mana notis itu diberi; dan
- (b) dalam segala hal lain, berkenaan dengan cukai bagi tahun percukaan atau tahun taksiran yang bermula pada 1 haribulan Januari bagi tahun kalendar yang berikutan selepas tahun kalendar yang berikutan selepas tahun dalam mana notis itu diberi.

PADA MENYAKSIKAN HAL DI ATAS yang ditandatangani di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di *Manila*
pada *27* haribulan *April* 1982
tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris dan kedua-dua-duanya teks adalah sama sahéhnya.

Bagi Pihak Kerajaan
Republik Filipina:

Amata

Bagi Pihak Kerajaan
Malaysia:

Dzulij

PROTOKOL

1. Pada masa Perjanjian ini ditandatangani antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Filipina bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan cukai-cukai atas pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan berikut hendaklah menjadi suatu bahagian integral bagi Perjanjian ini.

2. Berhubung dengan Perkara 7 "Keuntungan Perniagaan":-

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh kuatkuasa mana-mana undang-undang suatu Negara Berjanji berkaitan dengan pencukaian pendapatan atau keuntungan daripada apa-apa perniagaan insurans dengan syarat bahawa jika undang-undang berkaitan yang berkuatkuasa dalam mana-mana satu Negara Berjanji pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani adalah dipakai (kecuali mengenai aspek-aspek kecil yang tidak akan menyentuh sifat dasarnya) maka Negara-negara itu hendaklah berunding antara satu sama lain dengan tujuan mempersetujui tentang apa-apa pindaan kepada perenggan ini yang mungkin sesuai.

3. Berhubung dengan Perkara 10 "Dividen-dividen":-

- A. Cukai Filipina atau remitan keuntungan suatu cawangan kepada ibu pejabatnya hendaklah jangan melebihi 15 peratus daripada amaun yang diremitkan itu.
- B. Perkara VII Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik Singapura untuk Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai-cukai atas Pendapatan yang ditandatangani di Singapura pada 26hb Disember, 1968 hendaklah diberi pertimbangan.

4. Berhubung dengan Perkara 11 "Bunga":-

Istilah "pinjaman yang diluluskan" ertinya apa-apa pinjaman atau lain-lain hutang yang diluluskan oleh pihak berkuasa Malaysia yang kompeten sebagai dibuat atau dilakukan bagi maksud membiayai projek-projek pembangunan atau bagi maksud membeli kelengkapan modal untuk projek-projek pembangunan dalam Malaysia. Perkataan "pinjaman jangka panjang" ertinya apa-apa pinjaman yang dibuat atau wang yang didepositkan sebagaimana ditakrifkan dalam seksyen 2 Akta Cukai Pendapatan 1967 bagi Malaysia.

PADA MENYAKSIKAN HAL DI ATAS yang bertandatangan di bawah ini dan yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini:

DIPERBUAT dalam dua salinan di *Manila* pada *27* hari bulan *April* 19*84* tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris dan kedua-duanya teks adalah sahehnya.

Bagi Pihak Kerajaan
Republik Filipina:

Am Lito

Bagi Pihak Kerajaan
Malaysia:

Iszumi

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE
DES PHILIPPINES ET LE GOUVERNEMENT DE LA MALAISIE
TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVE-
NIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE
REVENU

Le Gouvernement de la République des Philippines et le Gouvernement de la Malaisie,

Désireux de conclure un accord tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un des deux Etats contractants ou des deux.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu perçus par un Etat contractant, quel que soit le système de perception.

2. Les impôts auxquels s'applique le présent Accord sont les suivants :

a) En Malaisie :

- i) L'impôt sur le revenu et l'impôt sur les bénéfices exceptionnels;
- ii) L'impôt supplémentaire sur le revenu, c'est-à-dire l'impôt sur les bénéfices de l'exploitation de l'étain, la taxe de développement et l'impôt sur les bénéfices des exploitations forestières; et
- iii) L'impôt sur les revenus pétroliers

(ci-après dénommés « l'impôt malaisien »);

b) Aux Philippines : les impôts sur le revenu, y compris l'impôt sur le développement des sociétés et l'impôt sur les transferts des bénéfices des filiales perçus en vertu du Titre II du Code national des impôts des Philippines, tel qu'amendé, et tous les autres impôts sur le revenu perçus par le Gouvernement de la République des Philippines (ci-après dénommés « l'impôt philippin »).

3. L'Accord s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de l'Accord et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

¹ Entré en vigueur le 27 juillet 1984 par l'échange des instruments de ratification, qui a eu lieu à Kuala Lumpur, conformément à l'article 27.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Au sens du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme « Malaisie » désigne la Fédération de Malaisie et comprend toute zone adjacente aux eaux territoriales de la Malaisie, qui, conformément au droit international, a été ou peut par la suite être désignée, en vertu de la législation de la Malaisie concernant le plateau continental, comme une zone à l'intérieur de laquelle la Malaisie peut exercer des droits à l'égard des fonds marins et leur sous-sol et de leurs ressources naturelles;

b) Le terme « Philippines » désigne la République des Philippines et, employé dans un sens géographique, désigne le territoire national qui constitue la République des Philippines;

c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Malaisie ou les Philippines;

d) Le terme « personne » désigne les personnes physiques, les successions (*estates*), les fiducies (*trusts*), les sociétés et tout autre groupement de personnes considéré comme une personne morale aux fins d'imposition;

e) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) Le terme « impôt » désigne, suivant le contexte, l'impôt malaisien ou l'impôt philippin;

h) Le terme « national » désigne :

- i) Toute personne physique qui possède la citoyenneté d'un Etat contractant;
- ii) Toute personne morale, société de personnes (*partnership*), association et autre entité constituées conformément à la législation en vigueur d'un Etat contractant;

i) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

j) L'expression « autorité compétente » désigne :

- i) En ce qui concerne la Malaisie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;
- ii) En ce qui concerne les Philippines, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de l'Accord par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue la législation de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique l'Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Aux fins du présent Accord, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne :

a) En ce qui concerne la Malaisie, toute personne qui est un résident de la Malaisie aux fins de l'impôt malaisien;

b) En ce qui concerne les Philippines, toute personne qui est un résident des Philippines aux fins de l'impôt philippin.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si la personne ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats, ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, d'un commun accord, de régler la question compte tenu de la gestion des affaires courantes de cette personne, le lieu où elle est établie ou constituée et tous autres facteurs pertinents.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Aux fins du présent Accord, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles, y compris les produits du bois et autres produits forestiers;

- g) Une exploitation agricole ou une plantation;
- h) Un chantier de construction ou un projet de montage ou d'assemblage dont la durée dépasse six mois.
3. On considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :
- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) Des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou marchandises ou de recueillir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer des activités de caractère préparatoire ou auxiliaire (publicité, fourniture d'informations, recherches scientifiques ou activités analogues).
4. Une entreprise d'un Etat contractant est réputée posséder un établissement stable dans l'autre Etat contractant si :
- a) Elle exerce pendant plus de six mois dans cet autre Etat contractant des activités de surveillance relatives à un chantier de construction ou à un projet de montage ou d'assemblage entrepris dans cet autre Etat; ou
- b) Un équipement important est utilisé dans cet autre Etat contractant ou monté par l'entreprise ou en vertu d'un contrat conclu avec celle-ci.
5. Une personne (autre qu'un courtier, un commissionnaire général ou tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, visée au paragraphe 6 ci-dessous) qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable dans le premier Etat :
- a) Si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs, qu'elle y exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de biens ou marchandises pour l'entreprise;
- b) Si elle dispose dans le premier Etat contractant d'un stock de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise, au moyen duquel elle livre régulièrement des biens ou marchandises pour le compte de cette entreprise;
- c) Si elle fabrique ou transforme dans le premier Etat pour l'entreprise des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise.
6. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

Toutefois, lorsque les activités d'un tel intermédiaire sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, il n'est pas considéré comme un agent indépendant si les rapports entre l'intermédiaire et l'en-

treprise ne peuvent être assimilés à des transactions entre entités agissant en toute indépendance.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui exerce son activité dans cet autre Etat (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Aux fins du présent Accord, l'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue la législation de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend dans tous les cas les accessoires ou biens immobiliers, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de puits de pétrole ou de gaz, de carrières et autres lieux d'extraction de ressources naturelles, y compris les produits du bois et autres produits forestiers; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 ci-après du présent article, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction toutes les dépenses, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, qui seraient déductibles si l'établissement stable était une entreprise indépendante, dans la mesure où elles sont raisonnablement

afférentes audit établissement stable, qu'elles aient été exposées dans l'Etat contractant où est situé cet établissement stable ou ailleurs.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 du présent article, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient payées par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux en tant que redevances, honoraires ou autres paiements similaires pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou que commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou (sauf dans le cas d'une entreprise bancaire) qu'intérêts de sommes prêtées à l'établissement stable autrement qu'au titre de remboursement de frais encourus.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, les sommes à recouvrer par ledit établissement stable auprès du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ses bureaux en tant que redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou que commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou (sauf dans le cas d'une entreprise bancaire) qu'intérêts de sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, ne sont pas incluses dans les recettes de l'établissement permanent autrement qu'au titre de remboursement de frais encourus.

6. Aucun revenu ou bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait que cet établissement a acheté des biens ou marchandises pour l'entreprise.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. TRANSPORT MARITIME ET AÉRIEN

1. L'impôt payable dans un Etat contractant par un résident de l'autre Etat contractant sur les bénéfices tirés de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne peut excéder le moins élevé des taux suivants :

- a) 1,5 p. 100 des recettes brutes provenant de sources situées dans cet Etat; et
- b) Le taux le plus bas de l'impôt philippin qui puisse être établi sur les bénéfices du même type réalisés dans des conditions similaires par un résident d'un Etat tiers.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus s'appliquent également à la part des bénéfices tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs par un résident d'un Etat contractant du fait de la participation à un groupement, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices, qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Les dividendes payés par une société qui est un résident des Philippines à un résident de la Malaisie qui est assujetti à l'impôt en Malaisie à raison de ces dividendes, sont imposables aux Philippines selon la législation des Philippines, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 15 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire est une société;
- b) 25 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les dividendes payés par une société qui est un résident de la Malaisie à un résident des Philippines qui en est le bénéficiaire effectif et est assujetti à l'impôt philippin à raison de ces dividendes sont exemptés en Malaisie de tout impôt susceptible de s'appliquer aux dividendes en sus de l'impôt qui frappe les revenus de la société. Toutefois, aucune disposition du présent paragraphe n'affecte les dispositions de la législation de la Malaisie permettant de rectifier le montant de l'impôt afférent à des dividendes payés par une société qui est un résident de la Malaisie et sur lesquels l'impôt malaisien a été ou est censé avoir été retenu, eu égard au taux d'imposition applicable pour l'année d'imposition de la Malaisie suivant immédiatement celle au cours de laquelle les dividendes ont été payés.

4. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a, dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des revenus ou des bénéfices de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société à des personnes qui ne sont pas des résidents de cet autre Etat ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie de revenus ou bénéfices provenant de cet autre Etat.

6. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires (à l'exception des créances) ainsi que les revenus provenant d'autres parts sociales assimilés aux revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat où la société distributrice est un résident.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les intérêts payés à un résident des Philippines d'un prêt approuvé ou d'un prêt à long terme sont exonérés de l'impôt malaisien.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 2 et 3 du présent article, le gouvernement d'un Etat contractant est exonéré dans l'autre Etat contractant de l'impôt afférent aux intérêts tirés par le gouvernement de cet autre Etat.

5. Aux fins du paragraphe 4 du présent article, le terme « gouvernement » désigne :

a) En ce qui concerne la Malaisie, le Gouvernement de la Malaisie, et comprend :

- i) L'administration publique des Etats;
- ii) Les collectivités locales;
- iii) La Banque Negara Malaysia;
- iv) Toute institution dont le capital appartient en totalité au Gouvernement de la Malaisie ou au gouvernement des Etats ou aux collectivités locales, dont peuvent convenir périodiquement les autorités compétentes des Etats contractants;

b) En ce qui concerne les Philippines, le Gouvernement de la République des Philippines, et comprend :

- i) La Banque centrale des Philippines,
- ii) Toute institution dont le capital appartient en totalité au Gouvernement de la République des Philippines dont peuvent convenir périodiquement les autorités compétentes des Etats contractants;

6. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, assortis ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances de toute nature ainsi que tous autres produits assimilés aux revenus de sommes prêtées conformément à la législation fiscale de l'Etat contractant d'où proviennent les revenus.

7. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

8. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale, un organisme statutaire ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le

débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.

9. Lorsque en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et la personne qui reçoit les intérêts ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et la personne qui reçoit les intérêts en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat si ce résident est le bénéficiaire effectif des redevances.

2. Ces redevances peuvent être aussi imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif :

a) En ce qui concerne la Malaisie :

- i) L'impôt ainsi établi ne dépasse pas 15 p. 100 du montant brut des redevances, et
- ii) Les redevances industrielles approuvées qu'un résident des Philippines reçoit de la Malaisie sont exonérées d'impôt.

b) En ce qui concerne les Philippines, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- i) 15 p. 100 du montant brut des redevances lorsque celles-ci sont payées par une entreprise enregistrée ainsi que les redevances visées au sous-alinéa ii de l'alinéa a du paragraphe 4 du présent article; et
- ii) 25 p. 100 du montant brut des redevances dans tous les autres cas.

3. Les redevances tirées par un résident des Philippines au titre de la location de films, dans la mesure où elles sont assujetties au droit sur la location des films cinématographiques en Malaisie, sont exonérées de l'impôt malaisien.

4. a) Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour :

- i) L'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, ainsi que l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique;
- ii) L'usage ou la concession de l'usage de films cinématographiques ou de bandes destinées à la radio ou à la télédiffusion.

b) L'expression « redevances industrielles approuvées » employée dans le présent article désigne les redevances définies au sous-alinéa i de l'alinéa a du paragraphe 4 du présent article que l'autorité compétente de la Malaisie approuve et

reconnaît comme payables dans le but de promouvoir le développement industriel de la Malaisie et qui sont dues par une entreprise qui se livre uniquement ou principalement à une activité tombant dans l'une ou l'autre des catégories suivantes :

- i) La fabrication, l'assemblage ou la transformation;
 - ii) La construction, le génie civil ou la construction de navires; ou
 - iii) La fourniture d'électricité, d'énergie hydraulique, de gaz ou d'eau;
- c) L'expression « entreprise enregistrée » employée dans le présent article désigne une entreprise enregistrée auprès du Comité philippin des investissements et travaillant dans des zones d'activité préférées.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque la personne qui reçoit les redevances, résident d'un Etat contractant, a, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateurs des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale, un organisme statutaire ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'obligation de payer des redevances a été contractée et qui supporte la charge de celles-ci, les redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où l'établissement stable est situé.

7. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation (usage, droit ou informations) pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et la personne en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. GAINS PROVENANT DE L'ALIÉNATION DE BIENS

1. Les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers tels que définis au paragraphe 2 de l'article 6 ci-dessus, sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant, ainsi que de biens mobiliers affectés à l'exploitation de tels navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat dont l'entreprise est un résident.

3. Les gains provenant de l'aliénation d'actions d'une société dont les biens sont constitués principalement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant

sont imposables dans cet Etat. Les gains provenant de l'aliénation d'une participation dans une société de personnes (*partnership*) ou dans une fiducie (*trust*) dont les biens sont constitués principalement de biens immobiliers situés dans un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens ou avoirs autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. SERVICES PERSONNELS

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations ou revenus similaires qu'un résident d'un Etat contractant tire de prestations de services professionnels ou autres activités de nature similaire ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ces prestations ou activités ne soient fournies ou exercées dans l'autre Etat contractant. En pareil cas, les rémunérations ou revenus tirés à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus, les rémunérations ou revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'un emploi, de prestations de services rendus ou d'activités exercées dans l'autre Etat contractant au cours d'une année civile ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) La durée du ou des séjours de l'intéressé dans l'autre Etat n'excède pas 183 jours au total au cours de l'année civile considérée, et

b) Les services rendus et les activités exercées le sont pour une personne qui est un résident du premier Etat ou pour son compte, et

c) Les rémunérations ou revenus ne sont pas à la charge d'un établissement stable que la personne versant la rémunération possède dans l'autre Etat contractant.

3. L'expression « services professionnels » désigne les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats et assimilés, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations de prestations de services fournies au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 15. TANTIÈMES

1. Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les rémunérations qu'une personne à laquelle s'applique le paragraphe 1 du présent article tire de la société en raison de l'exercice d'une activité journalière de nature directoriale ou technique sont imposables conformément aux dispositions de l'article 14 ci-dessus.

Article 16. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions de l'article 14 ci-dessus, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire des activités personnelles qu'il exerce dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et en cette qualité ne reviennent pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14 ci-dessus, dans l'Etat contractant où l'artiste ou le sportif exercent leurs activités.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas aux rémunérations ou revenus provenant d'activités exercées dans un Etat contractant si le séjour dans cet Etat contractant est financé directement ou indirectement, en grande partie ou entièrement, au moyen de fonds publics de l'autre Etat contractant, de l'une de ses subdivisions politiques, de l'une de ses collectivités locales ou de l'un de ses organismes statutaires.

Article 17. PENSIONS ET RENTES

1. Sous réserve des dispositions de l'article 18 du présent Accord, les pensions et autres rémunérations payées au titre d'un emploi antérieur ou les rentes provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans le premier Etat contractant.

2. Les pensions et autres rémunérations versées au titre d'un emploi antérieur sont réputées provenir d'un Etat contractant si le débiteur est cet Etat lui-même, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque la personne payant ce revenu, qu'elle soit ou non un résident d'un Etat contractant, a un établissement stable dans un Etat contractant et que ledit revenu est à la charge de cet établissement stable, le revenu est réputé provenir de l'Etat où est situé l'établissement stable.

3. Le terme « rentes » désigne toute somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période déterminée ou qui peut l'être, en vertu d'un engagement d'effectuer les paiements en échange d'une contrepartie pleine et suffisante versée en argent ou évaluable en argent.

Article 18. FONCTION PUBLIQUE

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à toute personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

- i) Possède la nationalité de cet Etat, ou
- ii) N'est pas devenue un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à toute personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables dans l'autre Etat contractant.

3. Les dispositions des articles 14, 15 et 17 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 19. ETUDIANTS ET STAGIAIRES

1. Une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant et qui séjourne temporairement dans celui-ci à seule fin d'étudier dans une université, un collège universitaire, une école reconnue ou un autre établissement d'enseignement similaire reconnu dans cet autre Etat ou à seule fin de faire un stage dans un établissement commercial ou technique est, pendant une période ne dépassant pas cinq années à partir de la date à laquelle elle s'est pour la première fois rendue dans cet autre Etat à l'occasion de son séjour, exonérée d'impôt dans ledit autre Etat en ce qui concerne :

a) Toutes sommes reçues de l'étranger en vue de son entretien, de ses études ou de sa formation; et

b) Toute rémunération ne dépassant pas cinq mille ringgit malaisiens ou l'équivalent en monnaie des Philippines par an de services personnels rendus dans cet autre Etat afin de compléter les subsides qui lui parviennent de l'étranger.

2. Une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant et qui séjourne temporairement dans celui-ci aux fins d'études, de recherche ou de formation exclusivement à titre de titulaire d'une bourse, d'un don ou d'une subvention octroyés par le gouvernement de l'un ou l'autre Etat contractant ou par une organisation scientifique, éducative, religieuse ou caritative ou dans le cadre d'un programme d'assistance technique auquel prend part le gouvernement de l'un ou l'autre Etat, pour une période ne dépassant pas deux années à compter de la date à laquelle elle s'est pour la première fois rendue dans cet autre Etat contractant à l'occasion de son séjour, est exonérée d'impôt dans cet Etat contractant en ce qui concerne :

a) Le montant de cette bourse, de ce don ou de cette subvention;

b) Toutes sommes reçues de l'étranger en vue de son entretien, de ses études ou de sa formation; et

c) Toute rémunération ne dépassant pas cinq mille ringgit malaisiens ou l'équivalent en monnaie des Philippines par an de services personnels rendus dans cet autre Etat contractant, à condition que lesdits services se rattachent, pour l'essentiel ou l'accessoire, à ses études, sa recherche ou sa formation.

3. Une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant et qui séjourne temporairement dans celui-ci exclusivement en tant qu'employé du gouvernement ou que salarié dans le cadre d'un contrat avec le gouvernement ou que salarié d'une entreprise du premier Etat contractant aux seules fins d'acquérir une expérience technique, professionnelle ou commerciale est, pendant une période ne dépassant pas

douze mois à compter de la date à laquelle elle s'est rendue pour la première fois dans cet autre Etat contractant à l'occasion de son séjour, exonérée d'impôt dans cet autre Etat en ce qui concerne :

a) Toutes sommes qu'elle reçoit de l'étranger en vue de son entretien, de ses études ou de sa formation; et

b) Toutes rémunérations, ne dépassant pas six mille ringgit malaisiens ou l'équivalent en monnaie des Philippines par an, de services personnels rendus dans cet autre Etat, si ces services se rattachent, pour l'essentiel ou l'accessoire, aux études ou à la formation.

4. Aux fins du présent article, le terme « gouvernement » est défini de la même manière qu'au paragraphe 5 de l'article 11 du présent Accord.

5. Les montants visés aux paragraphes 1, 2 et 3 du présent article peuvent être révisés et convenus périodiquement par les autorités compétentes des deux Etats contractants.

Article 20. ENSEIGNANTS ET CHERCHEURS

1. Une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant immédiatement avant de se rendre dans l'autre Etat contractant et qui, à l'invitation d'une université, d'un collège universitaire, d'une école ou d'un autre établissement d'enseignement similaire, reconnu par l'autorité compétente de cet autre Etat, séjourne dans cet Etat pendant une période ne dépassant pas deux années dans le seul but d'enseigner ou de faire des travaux de recherche, ou les deux, dans un de ces établissements d'enseignement est, dans cet autre Etat contractant, exonérée d'impôt sur la rémunération de son enseignement ou de ses travaux de recherche.

2. Le présent article ne s'applique pas aux revenus provenant de travaux de recherche si ces travaux ont lieu avant tout dans l'intérêt privé d'une ou de plusieurs personnes déterminées.

Article 21. REVENUS NON EXPRESSÉMENT MENTIONNÉS

Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas mentionnés dans les articles précédents du présent Accord, sont imposables dans l'Etat contractant d'où proviennent les revenus.

Article 22. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. Sous réserve de la législation de la Malaisie concernant l'admission en déduction de l'impôt malaisien de l'impôt à verser dans tout pays autre que la Malaisie, l'impôt philippin à verser sur tout revenu provenant des Philippines est déduit de l'impôt malaisien à verser sur ce revenu. Lorsque ce revenu est un dividende payé par une société qui est un résident des Philippines à une société qui est un résident de la Malaisie et qui détient au moins 15 p. 100 des voix dans la société qui paie le dividende, la déduction tient compte de l'impôt philippin à verser par cette société sur ce revenu d'où provient le dividende. Toutefois, la déduction ne peut pas dépasser la fraction de l'impôt malaisien, calculé avant l'admission en déduction, imputable à cet élément de revenu.

2. Aux fins du paragraphe 1 du présent article, l'expression « impôt philippin à verser » est réputée comprendre le montant qui aurait été dû au titre de l'impôt

philippin en l'absence d'une exonération ou d'une réduction accordée conformément au présent Accord et

a) Aux dispositions législatives spécialement conçues pour promouvoir le développement économique des Philippines, dans la mesure où elles sont en vigueur à la date de la signature du présent Accord; ou

b) Toutes autres dispositions introduites ultérieurement aux Philippines, qui viendraient modifier lesdites dispositions législatives existantes ou s'y ajouter dans la mesure où les autorités compétentes des Etats contractants conviennent qu'elles sont de nature analogue.

3. Sous réserve de la législation des Philippines concernant l'admission en déduction de l'impôt philippin de l'impôt à verser dans tout pays autre que les Philippines, l'impôt malaisien à verser sur tout revenu provenant de la Malaisie est déduit de l'impôt philippin à verser sur ce revenu. Lorsque ce revenu est un dividende payé par une société qui est un résident de la Malaisie à une société qui est un résident des Philippines et qui détient au moins 15 p. 100 des voix dans la société qui paie le dividende, la déduction tient compte de l'impôt malaisien à verser par cette société sur ce revenu d'où provient le dividende. Toutefois, la déduction ne doit pas dépasser la fraction de l'impôt philippin, calculé avant l'admission en déduction, imputable à cet élément de revenu.

4. Aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression « impôt à verser en Malaisie » est réputée comprendre l'impôt malaisien qui, en vertu de la législation malaisienne et conformément aux dispositions du présent Accord, aurait été exigible sur :

a) Tout revenu provenant de sources situées en Malaisie si ce revenu avait été exempté de l'impôt malaisien ou imposé à un taux réduit conformément aux :

- i) Sections 54 A et 60 A et annexe 7 A de la loi malaisienne relative à l'impôt sur le revenu, de 1967; ou
- ii) Sections 21, 22, 26 et 30 Q de la loi malaisienne relative aux incitations à l'investissement, de 1968,

Pour autant que ces dispositions aient été en vigueur à la date de la signature du présent Accord; et

iii) Toutes autres dispositions introduites ultérieurement en Malaisie qui viendraient modifier la loi relative aux incitations à l'investissement ou s'y ajouter dans la mesure où les autorités compétentes des Etats contractants conviennent qu'elles sont pour l'essentiel de nature analogue;

b) Les intérêts auxquels s'applique le paragraphe 3 de l'article 11 ci-dessus si ces intérêts n'avaient été exemptés de l'impôt malaisien conformément audit paragraphe; et

c) Les redevances industrielles approuvées auxquelles s'applique le sous-alinéa ii de l'alinéa a du paragraphe 2 de l'article 12 ci-dessus si ces redevances n'avaient pas été exonérées de l'impôt malaisien conformément audit paragraphe.

5. Lorsque des redevances qu'un résident des Philippines perçoit au titre de la location de films sont assujetties au droit sur la location de films cinématographiques en Malaisie, ce droit est, aux fins des dispositions du paragraphe 3 du présent article, réputé être un impôt malaisien.

Article 23. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis, dans les mêmes conditions, les nationaux de cet autre Etat.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet Etat dans des conditions moins favorables que l'imposition des entreprises de cet autre Etat exerçant la même activité.

3. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

4. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant :

a) Un Etat contractant à accorder aux personnes physiques qui sont résidents de l'autre Etat contractant des déductions personnelles, abattements et réductions de l'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents;

b) La Malaisie à accorder aux nationaux des Philippines qui ne résident pas en Malaisie, les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt qui, suivant la législation en vigueur à la date de la signature du présent Accord, ne sont accordés qu'aux nationaux de la Malaisie qui ne résident pas en Malaisie.

5. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme empêchant l'un ou l'autre Etat contractant de limiter à ses nationaux le bénéfice des incitations fiscales visant à promouvoir le développement économique de cet Etat.

6. Aucune disposition du présent Accord ne sera interprétée comme empêchant les Philippines d'imposer ses citoyens qui sont des résidents de la Malaisie, conformément à la législation des Philippines. La Malaisie n'accorde aucun abattement à raison des impôts payés.

7. Le terme « imposition » désigne dans le présent article les impôts visés par le présent Accord.

Article 24. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, il peut, sans préjudice des recours prévus par les lois fiscales de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat dont il est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23 ci-dessus, à celle de l'Etat dont il possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois années à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution appropriée, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'Accord.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 25. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires en vue de l'application des dispositions du présent Accord ou pour prévenir la fraude ou l'évasion fiscale dans le cas des impôts qui font l'objet du présent Accord ou pour les détecter. Les renseignements ainsi échangés sont tenus secrets et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris un tribunal ou un organisme d'examen) chargés de l'établissement, du recouvrement ou de la mise à exécution des impôts visés par le présent Accord ou des décisions sur les recours y relatifs.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation et dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat;

c) De transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions du présent Accord ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 27. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Le présent Accord sera ratifié et les instruments de ratification seront échangés à Kuala Lumpur aussitôt que possible.

2. L'Accord entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et ses dispositions seront applicables :

a) A l'égard des impôts perçus ou retenus à la source sur les montants payés à des non-résidents, le 1er janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle aura eu lieu l'échange des instruments de ratification; et

b) A l'égard de tous les autres impôts, pour les années d'imposition ou d'évaluation commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement l'année au cours de laquelle aura eu lieu l'échange des instruments de ratification, et pour les années d'imposition ou d'évaluation ultérieures.

Article 28. DÉNONCIATION

Le présent Accord restera en vigueur indéfiniment mais l'un ou l'autre Etat contractant peut le dénoncer, par la voie diplomatique, en notifiant par écrit à l'autre Etat contractant son intention d'y mettre fin, au plus tard le 30 juin de toute année civile postérieure d'au moins quatre ans à l'année de l'entrée en vigueur de l'Accord. Dans ce cas, l'Accord cessera d'avoir effet :

a) A l'égard des impôts perçus ou retenus à la source sur les montants payés à des non-résidents, le 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification; et

b) A l'égard de tous les autres impôts, pour l'année d'imposition ou d'évaluation commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT en double exemplaire à Manille, le 27 avril 1982, en Bahasa Malaysia et en langue anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République des Philippines :

CESAR VIRATA

Pour le Gouvernement
de la Malaisie :

TENGGU RAZALEIGH HAMZAH

PROTOCOLE

1. Au moment de procéder à la signature de l'Accord entre le Gouvernement de la République des Philippines et le Gouvernement de la Malaisie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les deux gouvernements sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de l'Accord :

2. En ce qui concerne l'article 7, intitulé « Bénéfices des entreprises » :

Aucune disposition du présent Accord n'affecte l'application des lois d'un Etat contractant relatives à l'imposition des revenus ou bénéfices provenant d'un établissement d'assurance étant entendu que si les lois pertinentes en vigueur dans l'un ou l'autre Etat contractant à la date de la signature de l'Accord sont amendées (autrement qu'en ce qui concerne des aspects mineurs n'affectant pas leur caractère général), les Etats se consulteront et s'entendront sur le texte de tout amendement au présent paragraphe qui pourra être approprié.

3. En ce qui concerne l'article 10, intitulé « Dividendes » :

A. L'impôt philippin sur les bénéfices versés par une succursale à son siège central ne dépasse pas 15 p. 100 des sommes versées.

B. Les dispositions de l'article VII de l'Accord entre le Gouvernement de la Malaisie et le Gouvernement de la République de Singapour tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signé le 26 décembre 1968, seront prises en considération.

4. En ce qui concerne l'article 11, intitulé « Intérêts » :

L'expression « prêt approuvé » désigne tout prêt ou autre créance approuvés par l'autorité compétente de la Malaisie comme étant contractés ou encourus aux fins de financer des projets de développement ou d'acquérir des biens d'équipement destinés à des projets de développement en Malaisie. L'expression « prêt à long terme » désigne tous prêts contractés ou tous fonds déposés au sens de la section 2 de la loi malaisienne relative à l'impôt sur le revenu, de 1967.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

FAIT en double exemplaire à Manille, le 27 avril 1982, en Bahasa Malaysia et en langue anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République des Philippines :

CESAR VIRATA

Pour le Gouvernement
de la Malaisie :

TENGGU RAZALEIGH HAMZAH

